

Waarom verlaat Gij mij?

Liturgiesuggesties:

Gezang 182: 1, 2 en 3

Psalm 109: 1 en 2

Psalm 34: 9 OB

Schriftlezing: Psalm 22: 1-22

Psalm 142: 1 en 2 OB

Psalm 22: 1 en 8

2e deel avondmaalsformulier

Schriftberijming 40: 1

Viering avondmaal

Schriftberijming 40: 4 (na rondgang brood)

Schriftberijming 40: 5 (na rondgang wijn)

Gezang 463: 1 en 2

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Mensen zijn ... op zoek.

Op zoek naar ... vrede, vreugde, vriendschap.

Op zoek naar ... geluk, genot en ... God!

Mischien u ook wel. Misschien jij ook.

Wie op zoek is ... is blijkbaar iets kwijt.

Mist iets in z'n leven, in z'n bestaan.

Wie op zoek is wil ook weer vinden.

Datgene wat je bent kwijtgeraakt.

Je hebt er soms heel wat voor over om het terug te vinden.

Je bent bereid er heel wat voor tegen over te stellen.

Als je maar terug krijgt wat je bent kwijtgeraakt.

Dan pas ben je gelukkig, compleet, volmaakt.

*

"Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten."

De dichter van Psalm 22 schreeuwt het uit.

Hij is ... op zoek naar God.

Voor zijn gevoel heeft God hem verlaten.

Hij is God kwijtgeraakt in z'n leven.

Dag en nacht roept Hij tot God.

Maar God antwoordt niet.

Hij is een mens ... zonder God.

Het lijden drukt zwaar op deze mens.

De omstandigheden waarin hij verkeert zijn erbarmelijk.

Het water is hem tot de lippen gekomen.

Van buiten af dringen zijn vijanden op als wilde stieren en bloeddorstige honden.

Van binnen is hij één en al ontrddering.

"HERE, grijpt toch in." "God, verlos mij."
"De mensen verachten mij."
"Ze drijven bijtend de spot met mij."
"Ze steken smalend hun lip omhoog."
"Ze schudden - niet begrijpend - hun hoofd: Waar is nu jouw God?
Hij heeft toch een welgevallen aan jou?"

*

Psalm 22 is een psalm vanuit het lijden.
Van David - zegt het opschrift.
Maar wij denken bij dez psalm onmiddellijk aan het liden van de Here Jezus.
Dat mag, want allerlei elementen uit deze psalm zijn letterlijk op Hem van toepassing.
Talrijke beelden en woorden spelen in zijn lijden een onmiskenbare rol.
Een lijdens-psalm.
Een psalm vanaf het kruis. Jezus - aan het kruis - zou deze psalm zo kunnen meezingen - als Hij nog zingen kon.
"Een bende boosdoeners heeft mij omsingeld."
"Mijn handen en voeten hebben ze doorboord."
"Ze verdelen mijn kleren onder elkaar."
"Ze werpen het lot over mijn gewaad."

Psalm 22 is ook een overwinningspsalm.
Want Psalm 22 loopt uit op een danklied voor God.
God wordt geloofd, want Hij heeft geantwoord.
God wordt geprezen, want Hij heeft uit het lijden verlost.
"Hij heeft gehoord, toen ik tot Hem riep."
"Hij heeft zijn aangezicht niet verborgen."

*

Maar zover is het in vers 2 nog niet.
"Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten."
Het is het vierde kruiswoord dat we uit de mond van Jezus horen.
Hij heeft Zich herkend in deze psalm.
Daarom kan ook Hij deze woorden op zijn lippen nemen.
De mensen bespotten Hem, lachen hem uit.
"Waar is nu jouw God?"
"Als Hij je zo graag mag, als Hij dan zo machtig is, laat Hij je dan verlossen!"
Nee, de mensen moeten Jezus niet.
Hij beantwoordt niet aan hun verwachtingen.
Een ándere koning willen ze.
Geen koning met een kroon van doren.
Geen machthebber met een staf van riet.
"Weg met Hem, aan het kruis met Hem!"
Veracht door het volk, een smaad voor de mensen ... zingt Psalm 22.

*

De beelden rollen over elkaar heen:

* Als een kudde stieren, buffels van Basan - berucht om hun geweldige kracht - hebben ze hem omsingeld.

* Als een leeuw - met opengesperde muil, gereed om zijn prooi te verslinden - lopen ze om hem heen.

* Als een meute honden, die jankend door de stad zwerven op zoek naar een prooi, staan zij op zijn einde te wachten.

Geen kant kan hij meer op.

Machteloos. Ontredderd. Ontluisterd.

Zo hangt, broeders en zusters, jongelui, Jezus voor ons aan het kruis.

Z'n kleren worden - onder z'n ogen - verdeeld.

Over z'n bovenkleed werpen ze het lot.

"Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?"

Jezus bonkt op de deur van een zwijgende God.

Het blijft angswekkend stil aan de andere kant van de deur.

Het is om moedeloos en wanhopig van te worden.

Waar is God? Waar is God op Golgotha?

*

Leg Psalm 22 maar eens naast Jesaja 53.

Dan lijkt het wel alsof je hand van de HERE voelt ... in het lijden dat als mokerslagen op je lichaam en je ziel beukt.

Jesaja 53: "Het behaagde de HERE hem te verbrijzelen ..."

Het is het vierde lied over de lijdende knecht van de HERE.

Is het niet Gód zélf die achter het lijden zit dat Jezus móet dragen?

Niets minder dan de toorn van God maakt Jezus mee daar op het ruwhouten kruis van Golgotha.

De toorn van God tegen de zonde.

Die was zó groot ... dat geen mens die - op welke manier dan ook - kan dragen.

Geen mens ...

Daarom draagt God die toorn helemaal zélf. In zijn Zoon, in Jezus zijn Christus.

Voor ons, in onze plaats.

Jesaja 53: "Om ónze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede brengt, was op Hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden." (Jesaja 53: 5)

Daar kan mijn verstand niet bij.

Dat God zélf, in zijn Zoon, mijn straf heeft willen dragen.

*

"Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?"

Soms kun je dat benauwende gevoel hebben: God is er niet meer bij in mijn leven.

Hij heeft mij losgelaten, in de steek gelaten.

Wanneer, broeders en zusters, jongelui, dat akelige gevoel je bekruipt ... zie dan naar het kruis.

Dáár kun je God vinden.

In zijn Zoon, Jezus mijn Koning.

Dan mogen de mensen om je heen je uitlachen, je bespotten.

Dan mogen de duivel en de dood als buffels en leeuwen en honden tegenover je staan.

God is mijn God. Hij verlost, Hij bevrijdt, Hij antwoordt mij!

"Mijn God, mijn God."

Op Goede Vrijdag doorbreekt God het zwijgen.

De graven breken open, het voorhangsel in de tempel scheurt van boven naar beneden, de duisternis moet wijken voor het licht.

Dan antwoordt God: "Het is volbracht."

*

"Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?"

Misschien ben je ook op zoek.

Misschien vraag je je ook wel af: Waar is nu God in mijn leven?

Hij is vanmorgen te vinden in het midden van de gemeente, bij de tafel van zijn verbond.

God is te vinden in het brood en de wijn.

Hijzelf reikt het je aan.

Als tekenen die heenwijzen naar het lichaam en het bloed van zijn Zoon.

Hij is erbij. Hij snelt ons te hulp.

"De ootmoedigen zullen eten en verzadigd worden, wie de HERE zoeken zullen Hem loven."

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg

Leeuwarden, 16 april 2000

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !